

jo vistnok kunde finde en Grund til en saadan Bestemmelse deri, at han netop som Følge af en hurtigere Stigen i Gage maatte trænge mindre til Understøttelse, naar han gik af efter lang Tjenestetid; men Hensyn til, at han i den høiere Embedsstilling gjør større Gavn for Staten, bør jo naturligtvis komme i Betragtning ligesaa vel ved Pensionens Fastsættelse som ved Gagens Fastsættelse. Vi see derfor ogsaa, at den første af de nævnte 3 Embedsmænd, han faaer 1700 Rbd., den andens $\frac{2}{3}$ udgjør 1067 Rbd., den tredies $\frac{1}{3}$ udgjør 667 Rbd., saa at deri er en god Trinfølge, og betragte vi de samme 3 Embedsmænd efter lige lang Tjenestetid, f. Ex. 30 Aar, saa ville vi finde, at den første faaer 50 pCt. for Tjenestetid og 6 pCt. for Gagestørrelse, altsaa 56 pCt., som udgjør 1456 Rbd., den anden faaer 50 pCt. lagt til 11 pCt., som er 61 pCt. eller 976 Rbd. og den tredje faaer 50 pCt. lagt til 16 pCt. som er 66 pCt. eller 660 Rbd., hvor ligeledes en passende Trinfølge synes at være tagtaget. Jeg maae endvidere med Hensyn til den gjorte Indvending bemærke, at talensfulde og dygtige Mænd, som forresten have Lyft og Kald til at ombytte den borgerlige Stilling med et vigtigt og derfor høiere lønnet Statsembede, de ville neppe afholdes derfra ved at see hen til den fastsatte mulige Pensionens Størrelse, naar blot ikke denne Pension er altfor urimelig ringe; men derimod troer jeg, at en Udflugt for de lavere gagerede Embedsmænd til at de noget tidligere sikkes en vis Brøk af deres ringe Gage i Pension end de Embedsmænd, som ere høiere lønede, faae samme Brøk, af deres høie Gage, at dette vilde styrke og opretholde Modet og Iveren hos disse Embedsmænd, der i Regelen have mæisommelige og høist trættende Embedsforretninger, og som trods den Dygtighed, som mange af dem besidde, dog af Forholdenes Magt holdes tilbage i en underordnet Stilling. Gjenneegaar man de forskellige Embedsafdelinger, saa maa man vistnok tilstaae, at der ved en Mængde forskellige Slags Embeder kræves en Fordannelse, der i lige høi Grad betinges af Talent, Flid og Beføstning, og dog er det meget hyppigt Held og mange andre Omstændigheder, som ligge

udenfor Dygtighedsgraden, der bestemme den Hurtighed, hvormed de stige til vigtigere og mere indbringende Embeder, og det er disse Hensyn, som jeg paa ingen Maade troer det hensigtsmæssigt at tilskivesætte ved en almindelig Pensionelov. Jeg kan saaledes ikke andet end paany bringe et System i Forslag, der, efter hvad der forekommer mig, er forbundet med noget færre Ulemper end de andre foreliggende Forslag.

N. Sørensen: Naar man veed, hvad Sandhed er, at nemlig alle Candidater til Embeder ere saare begjærlige efter at komme ind i Embeder, og man nu her ved Siden af denne Bished betragter de forskjellige foreslaaede Pensionsskalaer for 0 Aars Tjeneste, for 1, 2, 3, 4, 5, 6 Aars Tjenestetid o. s. v., saa maatte man aabenbart antage, at de vare ligesaa begjærlige efterat komme ud af Embedet, naar de vare komne derind i, saa at Embedet ikke var værd at have, siden der skulde sættes Pension for at slippe ud deraf igjen efter saa kort Tid, ja, det maatte man næsten antage. Nu vide vi derimod, at det ikke forholder sig saa; at de, der gjerne ville have Embedet, ville ogsaa gjerne beholde det, saalange det convenerer dem selv idetmindste, og kunne de saa, naar det ikke convenerer eller behager dem mere, gaae af og beholde saa store foreslaaede Dele af Gagen, som her var Udflugt for dem til at faae, see saa faae vi efter den Erfaringsregel, som jeg ved forrige Behandling udviklede, meget snart den Tid, da vi kunne have, ikke 4 à 5 Embedsmænd paa ethvert Embede, men 10 à 12, det vil sige, de ere afgaaede een efter anden med Pension, saaledes at den sidst pensionerede har 8 à 10 Formænd, der leve samtidig med ham; — den Tid siger jeg, kan komme, hvis disse Pensionsskalaer ville blive meget benyttede. Den foreslaaede Indskrænkning under Nr. 5, som jeg selv er med at stille, vil jeg ikke tale noget til anbefaling for; thi enhver seer, at det kun er et Nødværg imod altfor overhaandtagende Embedsafgang og Embedspensionering, men dog ikke videre Nødværg derimod, end at jeg mener enhver tro Embedsmænd altid vil være langt bedre tjent dermed,